

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXXVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

ceps Brunsvici, fratre fugato in Transylvuanam regionem.

CAPVT XXXVII.

Bellum autem, quod volente pontifice, Albertus Romanorum rex suscepit aduersus Philippum regem Francorum, cum se ex decreto Papæ scribere iuberetur regem & Romanorum, & Francorum, desijt in nuptias: Nam reges inuicem, misso pontifice facto, affinitatem inierunt, secundo post iubileū anno, cum Philippus Alberto filiam suam daret coniugem. Celebratae sunt nuptiae regales splendidissimae in vrbe Parisiorum. Aderat Gerhadus Gerhardi filius, Holsatiae comes, tum admodum adolescens, literis, vt ea etate consueuere nobiles, inibi inseruiens: & assequutus est breuē Lubicensem praepositurā, cum ordine sacro. Sed cum fratres eius morte deficerent, per apostolicam dispensationem, vt stirps propagaretur, accepta vxore, filios reliquit: quod suo loco commemorabimus. Interim verò cum Holsatiae comites, Gerhardus & Henricus fratres, in Stormaria: Iohannes cum fratribus, in Wagria manentes vnanimi consensu, quosdam ex militibus nō satis dicto audientes, terra eiecissent: quodq; in nouissima expeditione in Thietmarsia, hostibus, quam dominis, propensiores, vel concitasset, vel primi inissent fugam, ad Albertum Saxoniam ducem ad Albim commorantem se contulerunt: & contracto vndique armorum auxilio, de Magnopoli, deq; Saxoniam memorata, ad turmam octingentorum equitum, ex districtu Saxoniam mouentes in Holsatiam, transito flumine Bilena, vsque ad Trauenam, omnia vastauerunt: illoq; flumine per vada transito, vltiora petere, ferro & igni omnia deformantes. Cumq; regredi iam pararent, praeda onusti, comites ad vadū fluminis, quod

transierant, quodq; repetendum illis intellexerant, arma quanta poterant contrahentes, illis se obiecerunt. Lubicenses autem ciues, tam duci, quam comitibus persequere affecti, amicabiliter medios se interposuere: & quantumvis primo certamine multi ex Saxonum agmine ceciderint, pauci ex Holsatis, treuga tamen, qua per instantiam Lubicensium interuenerant, effecere, ut comites hostem in suo concludentes, pro sua voluntate re composita & captiuos & omnem praedam reciperent, dux cum propulsis, magno suorum discrimine, rediret in sua: Mansit tamen inter Holsatos & Lubicenses radix amara, quod ciues magna praeda occasionem Holsatis interuertissent. Unde factum est, ut concurrentibus nonnullis differentiarum capitibus, militares Holsati in ciues Lubicenses acriter inuecti, multos ex his oppresserint ad vicina Stubbendorpe. Quo tempore nonnulla sunt visa de caelo prodigia, cum in Marchia Brandenburgensi, ad oppidum Vredeland, die Remigij ceciderint de caelo igniti in morem grandinis lapilli, & incensis praedijs, & quibusque rebus in agro comprehensis, ingentia damna rusticæ plebi importarint. Hoc est illud tempus, quo Ericus rex Daniae princeps pacificus, vocatus undecunque de conterminis finibus omnium graduum principibus, generalem terrarum pacem firmare constituit: Profecit autem plurimum. Nam inter comites Holsatiae & ciues Lubicenses pacem reformauit: interque ducem Saxoniae Albertum, & comites memoratos. Quo merito ciues Lubicenses in eum propensiores facti, defensorẽ illum suũ fecerunt: quod multis vicinis fortuna illorum stimulos iniecit inuidiae, annuasq; mille marchas in decennium illi consignarunt: Nec parua fuit eius rei utilitas, & longè ab Imperio positi, modicam inde sentiant pretensionem.

Otto enim dux Brunsvicccensis & Luneburgensis, nuper ex qualibet causa, immisis trecentis equitibus, igne & ferro cuncta circum urbem pradia deformavit: ut ad excursionem ciues elicerentur, magna equitum parte in insidijs manente, minor se cohors hostium ostentabat: Qua fiducia, ciues cum suo praefecto raptis armis egressi, insidijs excipiuntur. Cecidit in primis praefectus, & capti aliquot, ceteri se fuga commiserunt. Ea re & similibus inducti Lubicenses, protectorem suum regem Dania Ericum constituerunt.

CAPVT XXXVIII.

Holsatia autem militares necdum quieti, dominis suis comitibus ex prioribus causis bella renouarunt, & cum Thietmarsis foedera iungentes, arbitrati sunt se pares futuros comitibus. Ingentem autem manum de palustribus Swilstriae & Thietmarsiae contrahentes, in Viersten villam conueniendum sibi edixerunt. Comites autem cum residua militarium manu, & copijs, quas de proximo, deq; proprijs finibus contraxere, obviam rebellibus profecti, praelium iniêrunt: Pertinax diu pugna fuit, sed inclinavit comitibus fortuna: captusq; hostium primipilarius cognomento Peltz cum aliquot seditiosorum primoribus, morte mala multati, publico iudicio periêrunt. Memoratus verò primipilarius quadripartitus velut patria proditor, post extremum supplicium coruos pavit: Qui verò fuga euasere milites, Lubicam protinus, interposita primùm publica fide, petiere, & ingressi, diu sese ibi continuere. Gerhardus comes eam rem tulit agerrimè, hostes publicos ab his quos sibi duxit amicos, receptari: erat, quod ciues suo facto in purgationem pratendere poterant, umbraculum, nè deterius aliquid admitteret desperatio: Sed id

Qq 5

à comi-